

Latvijas Republikas Senāts**SPRIEDUMS**

Rīgā 2021.gada 15.februārī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Rudīte Viduša, Dzintra Amerika, Andris Gulāns

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” pieteikumiem par Konkurences padomes 2017.gada 11.maija lēmuma Nr. E02-13 atcelšanu daļā, sakarā ar SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” kasācijas sūdzībām par Administratīvās apgabaltiesas 2018.gada 27.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Konkurences padomes 2017.gada 11.maija lēmumu Nr. E02-13 SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” (turpmāk – pieteicējas) darbības konstatēts Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā vienošanās aizlieguma pārkāpums, gatavojot piedāvājumus apsardzes pakalpojumu iepirkumos. SIA „BRUKS” uzlikts naudas sods 29 250 *euro*, SIA RK „NIVOS-LTD” – 39 676 *euro*, SIA „PUMA” – 3250 *euro*, bet SIA „Lat Jur Fin” – 6368 *euro*.

[2] Pieteicējas Konkurences padomes lēmumu daļās, kas attiecas uz katru pieteicēju, pārsūdzēja Administratīvajā apgabaltiesā. Administratīvā apgabaltiesa ar 2018.gada 27.aprīļa spriedumu pieteikumus noraidīja. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] Konkurences padome ir konstatējusi, ka lietas dalībnieki astoņos apsardzes pakalpojumu iepirkumos ir iesnieguši ar SIA „Bruks” saskaņotus piedāvājumus vai ir piekrituši SIA „Bruks” sagatavoto piedāvājumu iesniegšanai. Padome konstatējusi, ka lietas dalībnieku darbības liecina par vienošanos par piedalīšanās noteikumiem iepirkumos, kas ir vērtējama kā kartele vienošanās un kas ierobežo konkurenci pēc mērķa.

[2.2] Pieteicējas argumentē, ka SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin” un SIA RK „NIVOS-LTD” nav konkurenti vienā tirgū ar SIA „BRUKS” (SIA „BRUKS” sniedz tehniskās apsardzes pakalpojumus, savukārt pārējās pieteicējas – fiziskās apsardzes pakalpojumus), tātad, lai varētu piedāvāt pilnu pakalpojumu klāstu, sadarbība un informācijas apmaiņa par piedāvājumiem bija neizbēgama un tiesiska.

Tātad pieteicējas nenoliedz, ka ir notikusi informācijas, kas attiecas uz strīdus iepirkumiem, apmaiņa ar SIA „BRUKS”. Atbilstoši pieteicēju sniegtajiem paskaidrojumiem iepirkumos bija paredzēts iesniegt vai nu kopīgus piedāvājumus ar SIA „BRUKS”, vai arī sniegt pakalpojumus apakšuzņēmēju statusā.

Arguments, ka pieteicējas nekonkurē vienā tirgū, nav pamatots. Tā kā komersantiem ir iespēja piesaistīt apakšuzņēmējus, tie vismaz potenciāli tomēr konkurē. Turklāt tie, kas sniedz tikai fiziskās apsardzes pakalpojumus, tāpat konkurē attiecībā uz to, kurš tiks piesaistīts kā apakšuzņēmējs, ja SIA „BRUKS” tos nespēs nodrošināt.

[2.3] Pieteicējas argumentē, ka bija plānots apsardzes pakalpojumu iepirkumos piedalīties ar kopīgu piedāvājumu, taču tas netika izdarīts. Savukārt SIA „BRUKS” iesniedza piedāvājumus, ņemot vērā pārējo lietas dalībnieku iesniegto komerciālo informāciju.

SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” norāda uz SIA „BRUKS” krāpnieciskām darbībām, dokumentu un uzņēmumu pārstāvju parakstu viltošanu, kā arī SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” uzticēšanās un sniegtās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu. Vienlaikus SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” norāda, ka minētā SIA „BRUKS” rīcība neveido konkurences pārkāpumu pārējo pieteicēju darbības, jo tām par SIA „BRUKS” rīcību nekas nebija zināms.

Nav ticams apgalvojums, ka par SIA „BRUKS” darbībām pārējām pieteicējam nebija zināms – šādu iespējamo neziņu izslēdz ilgstošais laika periods, kādā pārkāpums ir turpinājies, vairāku gadu garumā regulāri veicot vienas un tās pašas prettiesiskās darbības. Turklāt, saņemot paziņojumus par to, ka iepirkumā ir uzvarējis SIA „BRUKS”, arī citi iepirkuma pretendenti neizbēgami uzzināja, ka SIA „BRUKS” bija iesniegusi arī savu piedāvājumu.

Visā laika periodā, kamēr turpinājies pārkāpums, SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin” un SIA RK „NIVOS-LTD” nav veikušas atbilstošas darbības saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību, kādā būtu jāvērsas pret SIA „BRUKS” krāpnieciskajām darbībām, dokumentu un uzņēmumu pārstāvju parakstu viltošanu, kā arī sniegtās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu. Tas nozīmē, ka visā ilgstošajā pārkāpuma periodā SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin” un SIA RK „NIVOS-LTD” nekādu iebildumu par SIA „BRUKS” darbībām nebija. Savukārt vērsšanās tiesībsargājošajās iestādēs ir notikusi tikai tad, kad Konkurences padome jau bija atklājusi konkurences tiesību pārkāpumu.

[2.4] Konkurences padome ir pareizi nodibinājusi lēmumā norādītos lietas apstākļus, ka lietas dalībnieku saskaņotas darbības ir bijušas vērstas uz to, lai samazinātu konkurences radītos riskus. Informācijas apmaiņa starp konkurentiem atklāj komerciālas darbības plānus par dalību konkursā, cenām un citu komercnoslēpumu saturošu informāciju, tādējādi ierobežojot konkurenci konkrētajā konkursā.

[2.5] Pieteicējas, apmainoties ar informāciju par piedalīšanos iepirkumos ar SIA „BRUKS” un iesniedzot saskaņotus piedāvājumus, nevis kopīgu piedāvājumu, ir veikušas pret konkurenci vērstas saskaņotas darbības. Apmainoties ar informāciju par piedalīšanos iepirkumos, par pakalpojumu cenām, kā arī ar citu komercnoslēpumu saturošu informāciju, bet neiesniedzot kopīgu piedāvājumu, pieteicējam bija jāapzinās, ka šādas darbības jau pašas par sevi ir pret normālu konkurenci vērstas.

[2.6] Nav būtiskas nozīmes lietas dalībnieku apsvērumiem par iespējamo dokumentu viltošanu, jo minētie apstākļi var tikt izvērtēti kriminālprocesa ietvaros. Savukārt izskatāmajā lietā konkurences tiesību izpratnē nav izšķiroši svarīgi, vai un kura persona, iespējams, ir viltojusi dokumentus un uzņēmumu amatpersonu parakstus.

[2.7] Savstarpējā informācijas apmaiņa – komercnoslēpumu saturošas informācijas nodošana SIA „BRUKS” par piedalīšanos attiecīgajos konkursos, bet publiski nepaziņojot par nodomu iesniegt kopīgu piedāvājumu, – ir neraksturīga normālai konkurencei, tā bija vērstā uz konkurences

kavēšanu. Tas radīja iespēju paredzēt katru strīdus iepirkuma rezultātus. Līdz ar to ir pamatots Konkurences padomes secinājums, ka konstatētā konkurences pārkāpuma būtība liecina par to, ka minētajām SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” darbībām bija pret konkurenci vērsti mērķis un tāpēc šajā gadījumā nav nepieciešams pierādīt konkurences pārkāpuma faktisko ietekmi uz tirgu.

[2.8] Naudas sodi SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” ir piemēroti tiesiski un atbilstoši to izdarītajam konkurences tiesību pārkāpumam.

[3] SIA „BRUKS” apgabaltiesas spriedumu pārsūdzēja, kasācijas sūdzību pamatojot ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Apgabaltiesa nepamatoti secinājusi, ka citas pieteicējas un SIA „BRUKS” bija plānojušas iepirkumos piedalīties ar kopīgu piedāvājumu, taču tas netika izdarīts. SIA „BRUKS” patiešām iesniedza kopīgus piedāvājumus, izņemot vienu iepirkumu. Apgabaltiesas secinājumi ir pretēji nevainīguma prezumpcijai, jo tie prezumē vainu par pārkāpumu – prettiesisku informācijas izmantošanu.

Fakts, ka SIA „BRUKS” potenciālie sadarbības partneri saņēma informāciju, no kuras bija izdarāms secinājums, ka SIA „BRUKS” ir iesniegusi arī savu piedāvājumu, pats par sevi nav pietiekams, lai būtu pamats prezumēt, ka SIA „BRUKS” to sniegto informāciju ir izmantojusi prettiesiski.

Ne apgabaltiesa, ne Konkurences padome nav piešķirusi pienācīgu nozīmi tirgus situācijai, kuras ietvaros SIA „BRUKS” sadarbības partneri sniedza informāciju SIA „BRUKS”. Tā kā lietā nav vērtēts informācijas nodošanas ekonomiskais un tiesiskais konteksts, secināms, ka tiesas vērtējums spriedumā par aizliegtu vienošanos ir nepietiekams. Informācijas apmaiņas ekonomiskais un tiesiskais konteksts pierāda, ka informācijas tālākizmantošana pretēji nolūkam, ar kādu tā tika sniegta, ir vienpusēja rīcība. Saskaņā ar tiesu praksi uz vienpusēju rīcību neattiecas Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā ietvertais ierobežojums.

Informācijas apmaiņas mērķis bija kopīga piedāvājuma sagatavošana, kas arī tika sagatavots un iesniegts, un tā nav prettiesiska rīcība. SIA „BRUKS” potenciālie sadarbības partneri nav snieguši citu informāciju, dodot pamatu uzskatīt, ka tādējādi SIA „BRUKS” vai to potenciālo sadarbības partneru rīcībā prettiesiski būtu nonākusi informācija, kas varētu mazināt konkurenci. Kopīgi sagatavotais piedāvājums nav ne SIA „BRUKS”, ne potenciālā sadarbības partnera, bet gan kopīgais komercnoslēpums, jo ietilpst to kopīgajā piedāvājumā.

Tādējādi spriedums ietver pārāk plašu vienošanās, kam ir ierobežojošs mērķis Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas izpratnē, definīciju. Ņemot vērā minēto, spriedumā izdarītie secinājumi ir nepietiekami un tādējādi noveduši pie nepareizas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas piemērošanas.

[3.2] Konkurences padome nav konstatējusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā paredzēto aizliegto vienošanos par dalību iepirkumā, bet gan aizliegtu vienošanos, gatavojot piedāvājumus. No lēmuma un sprieduma izriet, ka pārkāpuma sastāvu veido sensitīvas informācijas nodošana SIA „BRUKS” – Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkts.

[3.3] Tiesību normas, kas bija spēkā periodā, kad tika organizēti lēmumā vērtētie iepirkumi, neparedzēja pienākumu publiskot visus apakšuzņēmumus.

Apgabaltiesas vērtējums, ka kopīga piedāvājuma iesniegšanas rezultātā ir pamats neatkarīgus tirgus dalībniekus uzskatīt par vienu tirgus dalībnieku, ir kļūdainis. Ievērojot, ka argumentācija par kopīgā piedāvājuma paziņošanu ir balstīta uz šo konceptu, viss tiesas vērtējums par pienākumu SIA „BRUKS” un tā potenciālajam sadarbības partnerim darīt zināmu, ka tie iepirkumā piedalās ar kopīgu piedāvājumu, ir nepamatots.

Apgabaltiesa ir nepareizi novērtējusi lietas faktiskos apstākļus. Tikai vienā no astoņiem iepirkumiem kopīgais piedāvājums netika iesniegts. Gadījumā, kad SIA „PUMA” iesniedza savu piedāvājumu, tā to vēlāk noliedza. Tiesas arguments par to, ka komersantiem vajadzēja norobežoties no iepirkumiem, līdz ar to nav pamatots. Nav skaidrs, no kā vajadzēja norobežoties. Nav pamata norobežoties no kopīga piedāvājuma, jo tas ir tiesisks, un tāpat arī no citu komersantu atsevišķas rīcības, jo SIA „BRUKS” sadarbības partneri nav bijuši iesaistīti to sagatavošanā. SIA „BRUKS” sadarbības partneriem nebija informācijas un iespēju uzzināt, cik piedāvājumu sagatavošanā piedalījās SIA „BRUKS”.

Apgabaltiesas atsauce uz Eiropas Savienības Tiesas praksi, saskaņā ar kuru tirgus dalībniekam ir pienākums par prettiesisku rīcību vērsties administratīvajās iestādēs, ir pretēja notikumu laikā pastāvošajai tiesu praksei, kas neparedzēja pienākumu vērsties administratīvajās iestādēs.

[3.4] Nav pamatots secinājums, ka pārkāpumi ar SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, un SIA RK „NIVOS-LTD” ir turpinājušies vairāku gadu garumā, regulāri veicot vienas un tās pašas prettiesiskās darbības.

[3.5] Apgabaltiesai bija pienākums vērtēt naudas soda apmēru, jo secinājumi par to, ka naudas soda apmērs nav noteikts pamatoti, izriet tieši no sprieduma. Ievērojot, ka pārkāpuma periods ir īsāks, nekā lēmumā konstatēts, arī piemērojamam naudas sodam ir jābūt mazākam.

[4] SIA „PUMA” apgabaltiesas spriedumu pārsūdzēja daļā, kas attiecas uz SIA „PUMA”, kasācijas sūdzību pamatojot ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Apgabaltiesa nav veikusi objektīvu, vispusīgu un kompetentu lietas izskatīšanu un lietas apstākļu izvērtējumu, jo nav ņēmusi vērā vairākus lietā esošos dokumentus un tiesas sēdes laikā sniegtos paskaidrojumus, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 14.¹pantu.

[4.2] Apgabaltiesa nepareizi uzskata, ka lietas dalībnieki paši par sevi ir konkurenti un starp tiem pastāv potenciāls ekonomisko (saimniecisko) sāncensību risks, jo šāda situācija nevar pastāvēt un tas neatbilst konkursam iesniedzamo cenu veidošanas principam. Uzņēmums, kurš piedalās iepirkumu konkursā, jau pirms konkursa dokumentu iesniegšanas pārzina to apakšuzņēmēju, kurš sniegs viņa kvalifikācijas iztrūkstošos pakalpojumus. Ir aplami runāt par to, ka pēc konkursa norises notiek konkurences sacensības.

[4.3] Apgabaltiesa nav piešķirusi ticamību argumentam, ka SIA „PUMA” konkursam iesniegtajiem pieteikumiem ir viltoti paraksti un pieteikumi ir veidoti, izmantojot SIA „BRUKS” paraugus, bez attiecīgo pierādījumu un objektīvo faktisko apstākļu novērtēšanas. Vienlaikus tiesā nav iesniegti objektīvi pierādījumi, ka pieteicēja ir saņēmusi konkursa rezultātus. Tiesa ir izdarījusi secinājumus bez attiecīgo pierādījumu un faktisko apstākļu novērtēšanas.

[4.4] Apgabaltiesa nav ņēmusi vērā SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD” iesniegtos lūgumus par lietas izskatīšanas atlikšanu sakarā ar uzsāktu kriminālprocesu par SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD” amatpersonu parakstu viltošanu. Ja tiek pierādīts, ka konkurējošo konkursa pieteikumu SIA „PUMA” vārdā sagatavoja un iesniedza trešā persona, tad arī SIA „PUMA” darbībās būs saskatāma savas komercinformācijas nepienācīga glabāšana, nevis informācijas nodošana konkurentam konkurences kroplošanai.

[5] SIA RK „NIVOS-LTD” apgabaltiesas spriedumu pārsūdzēja, kasācijas sūdzību pamatojot ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Konkurences padome nav izpratusi un ir nepareizi vērtējusi SIA RK „NIVOS-LTD” sniegto informāciju un tās patieso dalību un lomu notikušajos iepirkumos. SIA „BRUKS”, SIA RK „NIVOS-LTD” nezinot, no it kā abu komersantu apvienības iesniedza dokumentus, lai piedalītos VAS „Valsts nekustamie īpašumi” iepirkumā, tomēr tie bija viltoti. SIA RK „NIVOS-LTD” dokumentus nebija ne apstiprinājuši, ne parakstījuši, ne zināja par to eksistenci.

[5.2] Konkurences padome nonāk ar sevi pretrunā. Veicot no SIA „BRUKS” menedžera elektronisko datu nesēja izņemtās informācijas pārbaudi, padome konstatēja, ka tā satur dokumentus, kas attiecas uz valsts AS „Valsts nekustamie īpašumi” iepirkumā iesniegto piedāvājumu, bet šādi dokumenti

netika atrasti SIA RK „NIVOS-LTD” dokumentos, tādēļ SIA RK „NIVOS-LTD” nevar būt atbildīga par to.

[5.3] SIA „BRUKS” nevar tikt uzskatīta par konkurenti SIA RK „NIVOS-LTD”, jo, ņemot vērā to, ka SIA „BRUKS” rīcībā ir apsardzes vadības centrs, savukārt SIA RK „NIVOS-LTD” nodrošina fizisko apsardzi, lietas dalībnieki nevarēja patstāvīgi piedalīties iepirkumos. Konkurences padomei vajadzētu SIA „BRUKS” kopā ar SIA RK „NIVOS-LTD” uzskatīt par vienu iepirkuma dalībnieci, nevis par konkurentēm.

[5.4] Spriedums neatbilst Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajai daļai, jo tā motīvu daļā nav norādīta visu pieteicējas argumentu analīze. Apgabaltiesa nav pareizi noteikusi lietas faktiskos apstākļus, kā arī ir devusi tiem nepareizu juridisku vērtējumu.

[5.5] Nevērtējot un neizprotot dažādo apsardzes biznesu – gan fiziskās, gan tehniskās apsardzes – būtību un atšķirības un atzīstot lietas dalībniekus par konkurentiem, tiesa nonāk pretrunā ar pašas konstatēto.

[5.6] Apgabaltiesa ir pārsniegusi savu pilnvaru robežas, pamatojot sprieduma motīvus ar apstākļiem, kas netika pārbaudīti ne Konkurences padomē, ne tiesā. Atzīstot, ka nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, bet par to novērtējumu, apgabaltiesa nonāk pretrunā pieteicējas sūdzībai. Tieši otrādi, pierādījumi norāda uz to, ka pieteicējai nebija informācijas, uz tās datoriem šādas informācijas nebija.

[5.7] Apgabaltiesa nepareizi interpretēja Konkurences likuma 11.pantu, jo, nevērtējot pieteicējas argumentus, tiesa nav pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, kā arī esošajiem apstākļiem ir devusi nepareizu juridisku vērtējumu.

[6] SIA „Lat Jur Fin” apgabaltiesas spriedumu pārsūdzēja daļā, kas attiecas uz SIA „Lat Jur Fin”, kasācijas sūdzību pamatojot ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] No Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta secināms: ja tirgus dalībnieki neveic izņēmuma darbības, lai vienošanās netiktu uzskatīta par aizliegtu, tad tie ir izdarījuši likuma pārkāpumu, ja tiek pierādīts vienošanās fakts. SIA „BRUKS” un SIA „Lat Jur Fin” Konkurences padomei ir paskaidrojušas, ka starp viņām informācijas apmaiņas mērķis bija veidot sadarbību starp SIA „BRUKS” un SIA „Lat Jur Fin” kā apakšuzņēmēju. Informācijas apmaiņas mērķis nebija kaitēt konkurencei.

[6.2] Lietā esošie materiāli nav pietiekami un nenorāda uz to, ka SIA „Lat Jur Fin” zināja, ka SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD” piedalās iepirkumos.

[6.3] Lietā esošie dokumenti norāda uz vienpusēju SIA „BRUKS” rīcību un no tiem nevar izdarīt secinājumus, ka SIA „Lat Jur Fin” veikusi aktīvas darbības informācijas apmaiņā ar SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD”. Nekonstatējot faktu, ka SIA „Lat Jur Fin” veica aktīvas darbības informācijas apmaiņā ar SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD”, Konkurences padome nav pierādījusi saskaņotu darbību un tās mērķi minēto sabiedrību starpā.

[6.4] Apgabaltiesa pretēji Administratīvā procesa likuma 154.pantam ignorēja nepareizi norādīto Konkurences padomes lēmumā iepirkuma ID Nr. LU 2011/9_B SIA „Lat Jur Fin” norādīto summu 42 707,58 *euro*, kas atšķiras no īstās minētā iepirkuma summas.

[6.5] Apgabaltiesa pretrunā loģikai noraidījusi lūgumu apturēt lietas izskatīšanu, nepamatoti uzskatot, ka SIA „Lat Jur Fin” bija zināms par dokumentu viltošanu.

[7] Konkurences padome paskaidrojumos par kasācijas sūdzībām norāda, ka tās nav pamatotas un ir noraidāmas. Administratīvās apgabaltiesas spriedumā norādītie argumenti ir pareizi.

Motīvu daļa

[8] SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” ir lūgušas izskatīt lietu mutvārdu procesā.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 339.panta pirmajai daļai lietu kasācijas instancē izskata rakstveida procesā. Senātam kā kasācijas instancei jārisina tiesību jautājumi, tas nepārbauda pierādījumus. Pieteicējas nav norādījušas, un arī Senāts nesaskata iemeslus, kuru dēļ šī lieta būtu jāizskata mutvārdu procesā, pieteicēju kasācijas sūdzības un Konkurences padomes paskaidrojumi ir pietiekami skaidri un izsmelši.

[9] SIA RK „NIVOS-LTD” ir iesniegusi lūgumu izprasīt no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Brasas iecirkņa kriminālprocesā, kas ierosināts pamatojoties uz SIA RK „NIVOS-LTD” iesniegumu, esošo ekspertīzes aktu par dokumentu viltošanu, ko veikušas SIA „BRUKS” amatpersonas.

Ievērojot Administratīvā procesa likuma 325.pantu, kasācijas instances pienākums nav vēlreiz pārbaudīt pierādījumus un izskatīt lietu pēc būtības, noskaidrojot lietas apstākļus. Apgabaltiesa ir vērtējusi apstākli, ka par dokumentu viltošanas faktu ir ierosināts kriminālprocess. Lai pārbaudītu argumentus, kas kasācijas sūdzībās izteikti par šā fakta nozīmi šajā tiesas procesā, nav nepieciešams pārbaudīt pierādījumus.

[10] Saskaņā ar Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktu ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, tostarp vienošanās par piedalīšanos vai nepiedalīšanos konkursos vai izsolēs vai par šīs darbības (bezdarbības) noteikumiem, izņemot gadījumus, kad konkurenti publiski darījuši zināmu kopīgu piedāvājumu un šā piedāvājuma mērķis nav kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci. Senāts 2014.gada 3.februāra spriedumā lietā Nr. SKA-3/2014 (A43009211) skaidroja, ka visos Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas apakšpunktos minētajos gadījumos konkurenci ierobežojošais mērķis nav prezumējams. Tas, vai nolīgumam ir konkurenci ierobežojošs mērķis, jāpārbauda, ievērojot nolīguma saturu, tā mērķi un esošo vai plānoto piemērošanas ekonomisko un tiesisko kontekstu (*minētā sprieduma 9.punkts*).

[11] Izskatāmajā lietā apgabaltiesa atzinusi par pamatotu Konkurences padomes secinājumu, ka pieteicēju rīcībā ir konstatējamas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā minētās aizliegtās vienošanās pazīmes. Kā izriet no tiesas sprieduma, lietas dalībnieces astoņos apsardzes pakalpojumu iepirkumos ir iesniegušas ar SIA „BRUKS” saskaņotus piedāvājumus vai ir piekritušas SIA „BRUKS” sagatavoto piedāvājumu iesniegšanai.

Ievērojot lietā konstatētos faktiskos apstākļus, Senāts atzīst par pamatotiem apgabaltiesas secinājumiem par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpuma esību pieteicēju darbībās. Apgabaltiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ Senāts pievienojas apgabaltiesas sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

[12] Pieteicējas kasācijas sūdzībā iebilst, ka apgabaltiesa ir nepareizi atzinusi SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” par SIA „BRUKS” konkurentēm, jo SIA „BRUKS” sniedz tehniskās apsardzes pakalpojumus, bet pārējās pieteicējas – fiziskās apsardzes pakalpojumus.

Turklāt, pieteicēju ieskatā, tikai sadarbojoties ar SIA „BRUKS”, SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” varēja piedāvāt klientam pilnu pakalpojumu klāstu, t.i., gan fiziskās apsardzes pakalpojumus, gan arī tehniskās apsardzes pakalpojumus. Tādējādi pieteicējas uzskata, ka

minētajos apstākļos informācijas apmaiņa bija tiesiska.

Senāts šos argumentus atzīt par nepamatotiem un neatbilstošiem lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem.

Konkurences likuma 1.panta 7.punkts noteic, ka konkurenti ir divi vai vairāki tirgus dalībnieki, kas konkurē.

Pasūtītais iepirkuma konkursa nolikumā izvirza noteiktas prasības, lai atlasītu to pretendentu loku, kas spēj sniegt pasūtītajam nepieciešamo konkrēto pakalpojumu, tādējādi veidojot konkurenci starp pretendentiem par labākā piedāvājuma iesniegšanu un tiesībām noslēgt līgumu ar pasūtītāju tieši par tā pieprasītajiem pakalpojumiem. Tā kā šajā gadījumā tika iepirkti gan fiziskās, gan tehniskās apsardzes pakalpojumi, tad pats iepirkumu tvērums noteica arī to, ka konkurē gan fiziskās, gan tehniskās apsardzes pakalpojumu sniedzēji. Atbildot uz pieteicēju argumentu par to darbības specifiku, apgabaltiesa pamatoti skaidrojusi, ka, ievērojot iepirkumu tvērumu, tas nozīmē, ka gan fiziskās, gan tehniskās apsardzes pakalpojumu sniedzēji var veidot dažādas sadarbības formas, tādējādi vismaz potenciāli vienlaikus konkurējot visu iepērkamo pakalpojumu jomā.

Arguments par to, ka informācijas apmaiņa bija vērsta uz tiesisku sadarbību, neatbilst lietā konstatētajiem apstākļiem. Lietā nav konstatēts, ka pieteicējas būtu īstenojušas tādu sadarbību, kas atbilst iepirkumu regulējumam (Publisko iepirkumu likuma, kas bija spēkā līdz 2017.gada 28.februārim, 42.panta trešā daļa, Publisko iepirkumu likuma, kas ir spēkā no 2017.gada 1.marta, 45.panta astotā daļa) un ir pieļauta arī Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā, t.i., atklātu kopīgu pretendēšanu noteiktos iepirkumos. Šīs lietas apstākļi rāda, ka pieteicēju veiktās informācijas apmaiņas mērķis bija konkurences imitēšana, saskaņoti veicinot noteiktus rezultātus konkursos. Pēc pieteicēju apgalvotās sadarbības kopīga piedāvājuma iesniegšanai nesekoja nekāda rīcība, kad šāda kopīga sadarbība neīstenojās, bet tika iesniegti cita satura piedāvājumi. Pat ja pieņemtu, ka pieteicēju apgalvojumi ir patiesi un tā bijusi tikai SIA „BRUKS” prettiesiska rīcība, pieteicējas nav veikušas darbības, lai jebkādā veidā uz to reaģētu. Minētie apstākļi nav loģiski izskaidrojami no tāda komersanta puses, kura darbība vērsta uz saimnieciskās darbības veikšanu, peļņas gūšanu un kam līdz ar to ir jābūt interesei par to, kādi rezultāti bijuši ikvienā iepirkumu konkursā, kurā tas bija iecerējis piedalīties noteiktā sadarbības modelī. Šāda SIA „BRUKS” veikto darbību akceptēšana, nereaģēšana, darbību vienveidīgais modelis un vienveidīgā neizskaidrojamā neinteresēšanās par iepirkumu rezultātiem un iespējamām nelikumībām tādējādi norāda uz pieteicēju apzinātu iesaisti kartelī. Šajā ziņā Senātam nerodas šaubas par apgabaltiesas izdarīto secinājumu atbilstību tās pārbaudītajiem pierādījumiem.

Vērtējot tirgus dalībnieku rīcības atbilstību neatkarīgai rīcībai, tiesai jāievēro, ka lielākajā daļā gadījumu pret konkurenci vērstu darbību vai nolīgumu pastāvēšana ir jāizsecina no dažādām sakrītībām un norādēm, kuru daudzums izlēdz šaubas par nejaušību no noteikta skaita sakrītību un norāžu. Ievērojot, ka vienošanās par saskaņotu rīcību konkurentu starpā tiek sodīta ar smagām sekām, nav sagaidāms, ka konkurējoši tirgus dalībnieki atstās uzskatāmus pierādījumus par to. Pamatā lielākajā daļā gadījumu pret konkurenci vērstu darbību vai nolīgumu pastāvēšana ir jāpārbauda no netiešiem pierādījumiem, kuri, skatīti kopā un nepastāvot citam loģiskam izskaidrojumam, var veidot pierādījumu par konkurences normu pārkāpumu (*Senāta 2011.gada 29.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-100/2011 (A43005209) 14.punkts*). Turklāt nav pamata šādu secinājumu izdarīšanu no pierādījumiem uzskatīt par nevainīguma prezumpcijas pārkāpšanu, kā to uzskata SIA „BRUKS”.

[13] SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD” kasācijas sūdzībās ir norādījušas, ka SIA „BRUKS” vienpersoniski ir veikusi sniegtās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu. Savukārt SIA „BRUKS” ir norādījusi, ka informācijas tālāka izmantošana pretēji nolūkam, ar kādu tā tika sniegta, ir vienpusēja rīcība, uz kuru neattiecas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkts.

Senāts uzskata, ka, ievērojot apgabaltiesas spriedumā konstatētos apstākļus, lietā nav nozīmes nedz šim argumentam, nedz arī tālākam iebildumam, ka apgabaltiesa nevarēja atsaukties uz Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, kurā tikai pēc šajā lietā vērtēto pieteicēju darbību norises esot skaidrota dalība pret konkurenci vērstos nolīgumos vai saskaņotās darbībās un nepieciešamība no tādām norobežoties.

No konstatētajiem apstākļiem – no vairākkārt vienveidīgi atkārtota darbības modeļa, kura būtība, ievērojot komersantu informētību par iepirkumu norisi un rezultātiem (ko apgabaltiesa atzinusi par pierādītu), nevarēja palikt tiem nezināma – pietiekami skaidri redzams, ka pastāvēja noteikts sadarbības veids, vieniem sniedzot informāciju un akceptējot tās tālāku izmantošanu vai pašiem iesniedzot piedāvājumus. Līdz ar to tā nebija katras individuālas pieteicējas vienpusēja tiesiska rīcība, par kuras tālāku izmantošanu pret konkurenci vērstai darbībai tās būtu varējušas nezināt.

Lai arī pieteicējas izklāsta savu skatījumu uz to, kā būtu jāvērtē informācijas aprīte, nodomi un nelikumīgās citu personu darbības, Senāts konstatē, ka apgabaltiesa šiem apsvērumiem un skaidrojumiem nav noticējusi, tie lietā nav pierādīti. Tā kā Senāts, ievērojot Administratīvā procesa likuma 325.pantā noteikto kompetenci, nepārbauda pierādījumus un nepārvērtē lietas faktiskos apstākļus, nav pamata pievērsties tādu argumentu analīzei, kas neatbilst lietā konstatētajiem apstākļiem.

Turklāt norāde par skaidrojošas judikatūras vēlāku rašanos ir nepamatota. Tāds skaidrojums ir ietverts agrākos spriedumos (piemēram, *Eiropas Savienības Tiesas 2004.gada 7.janvāra sprieduma apvienotajās lietās „Aalborg Portland u.c.”, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P (ECLI:EU:C:2004:6) 84.punkts*). Eiropas Savienības Tiesa tādējādi jau agrāk skaidrojusi, ka pretlikumīga pasākuma netieša apstiprināšana, publiski nepaziņojot par norobežošanos no apspriedēs nolentā vai to neizpaužot administratīvām iestādēm, veicina pārkāpuma turpināšanos un kavē tā atklāšanu. Šī līdzdalība ir pasīva piedalīšanās pārkāpumā, kas uzņēmumam var radīt atbildību vienotajā līgumā (šajā lietā – saskaņotā darbībā).

[14] SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD” kasācijas sūdzībās norādījušas uz SIA „BRUKS” krāpnieciskajām darbībām, viltojot dokumentus un uzņēmumu pārstāvju parakstus, kā arī sniegtās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu, un norāda, ka apgabaltiesa nepamatoti nav tam piešķīrusi ticamību. Vienlaikus SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” iebilst par lūgumu par lietas izskatīšanas apturēšanu noraidīšanu sakarā ar uzsāktu kriminālprocesu, norādot, ka kriminālprocesā tiktu pierādīta iesniegto piedāvājumu viltošana.

Senāts norāda, ka pieteicēju pasīvo attieksmi pret SIA „BRUKS” veiktajiem pārkāpumiem nemaina apstākļi, ka pēc Konkurences padomes darbībām ir ierosināts kriminālprocess par iespējamām SIA „BRUKS” pārkāpumiem. Kā jau minēts, SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” ir pieļāvušas SIA „BRUKS” rīcību vairāku gadu garumā. SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” ne tikai nav kontrolējušas to sniegtās informācijas izmantošanu, bet arī nav veikušas atbilstošas darbības pēc paziņojumu par iepirkumu rezultātiem saņemšanas, un tas, kā jau iepriekš norādīts, liecina, ka SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” ir zinājušas par SIA „BRUKS” darbībām. Apgabaltiesa ir pamatoti secinājusi, ka izskatāmajā lietā konkurences tiesību izpratnē nav izšķiroši svarīgi, vai un kura persona, iespējams, ir viltojusi dokumentus un uzņēmumu amatpersonu parakstus. Šīs lietas būtiskākais apstākļi ir tas, ka ir notikusi neatļauta informācijas apmaiņa starp konkurentiem, minēto pilnībā apliecina lietā esošie pierādījumi, kā arī pašas pieteicējas šo faktu nenoliedz.

Savukārt par pieteicēju iebildumu par lūguma par tiesvedības apturēšanu noraidīšanu Senāts konstatē, ka lūgumi par tiesvedības apturēšanu ir izskatīti 2018.gada 22.februāra tiesas sēdē. Līdz ar to secināms, ka apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, ir atzinusi, ka nav pamata tiesvedības apturēšanai. Tātad lūgums ir likumā paredzētajā kārtībā izskatīts tiesā, kas izskatīja lietu pēc būtības.

[15] SIA „BRUKS” kasācijas sūdzībā norāda, ka apgabaltiesas spriedums ietver pārāk plašu vienošanās, kam ir ierobežojošs mērķis Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas izpratnē, definīciju. Ņemot vērā minēto, spriedumā izdarītie secinājumi esot nepietiekami un tādējādi esot

noveduši pie nepareizas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas piemērošanas, turklāt lietā neesot konstatēta aizliegta vienošanās par dalību iepirkumā, bet gan aizliegta vienošanās, gatavojot piedāvājumus. Vienlaikus SIA „Lat Jur Fin” kasācijas sūdzībā ir norādījusi, ka, ievērojot, ka tā nav veikusi aktīvas darbības informācijas apmaiņā ar SIA „PUMA” un SIA RK „NIVOS-LTD”, Konkurences padome neesot pierādījusi saskaņotu darbību un tās mērķi minēto sabiedrību starpā.

Senāts nevar piekrist SIA „BRUKS” izvirzītajam argumentam, ka apgabaltiesa ir nepamatoti plaši interpretējusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktu. Konkrēti attiecībā uz informācijas apmaiņu starp konkurentiem ir jāatgādina Eiropas Savienības Tiesas skaidrojums par konkurences koncepciju kopējā tirgū, kas vienlīdz attiecināms uz jebkuru saimniecisko darbību konkurences apstākļos. Kā skaidrojusi Tiesa, atbilstoši konkurences koncepcijai katram saimnieciskās darbības subjektam ir patstāvīgi jānosaka, kādu politiku tirgū tas plāno veikt. Šī patstāvības prasība neizslēdz saimnieciskās darbības subjektu tiesības saprātīgi piemēroties konstatētai vai sagaidāmai to konkurentu rīcībai, tomēr tā strikti iestājas pret jebkādu tiešu vai netiešu kontaktu nodibināšanu starp saimnieciskās darbības subjektiem, lai to rezultātā vai ietekmētu faktiskā vai potenciālā konkurenta rīcību tirgū, vai to informētu par savu paša īstenošanai paredzēto vai iplānoto rīcību tirgū, ja šo kontaktu mērķis vai sekas ir konkurences nosacījumu rašanās, kas, ņemot vērā sniegto preču vai pakalpojumu raksturu, uzņēmumu lielumu un skaitu un minētā tirgus apmēru, neatbilst normāliem attiecīgā tirgus nosacījumiem (*Eiropas Savienības Tiesas 2009.gada 4. jūnija sprieduma lietā „T-Mobile Netherlands u.c.”, C-8/08, ECLI:EU:C:2009:343, 32., 33.punkts*). Informācijas apmaiņa starp konkurentiem var būt pretrunā konkurences noteikumiem gadījumā, kad ar to samazina vai novērš nenoteiktības pakāpi attiecībā uz konkrētā tirgus funkcionēšanu, kā rezultātā konkurence starp uzņēmumiem tiek ierobežota (*sprieduma lietā „T-Mobile Netherlands u.c.” 35.punkts*).

Kā tika secināts iepriekš, pieteicējas, iesniedzot piedāvājumus vienos un tajos pašos iepirkumos, ir uzskatāmas par konkurentēm. Līdz ar to arī informācijas apmaiņa, kas saistīta ar piedāvājumu sagatavošanu, kuri pēc tam ir iesniegti iepirkumos, ir uzskatāma par darbību, kas vērsta uz konkurences ierobežošanu. Senāts jau iepriekš ir secinājis, ka nav šaubu, ka ziņu apmaiņa starp potenciālajiem konkurentiem par to, vai un ar kādām cenām tie plāno piedalīties konkrētos iepirkumos, pēc savas būtības (pēc mērķa) vērsta uz konkurences ierobežošanu vai pat izslēgšanu pilnībā (*Senāta 2016.gada 31.marta sprieduma lietā Nr. SKA-413/2016 (A43015313) 7.punkts*). Gadījumā, ja persona iesniedz ar citiem iepirkuma dalībniekiem saskaņotu piedāvājumu, ar to tiek padarīta iespējama konkurences izkropļošana katrā attiecīgajā iepirkumā neatkarīgi no tā, kurš bija konkrētā iepirkuma uzvarētājs (*Senāta 2016.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-657/2016 (A43015913) 7.punkts*).

Šajā gadījumā secinājumam par to, ka notikusi konkurences ierobežošana pēc mērķa, nav nepieciešama vēl plašāka tiesiskā vai ekonomiskā konteksta analīze, jo saskaņoto darbību būtība un ietekme uz konkurenci ir saprotama no minētajiem faktiem.

[16] Nav būtiski, vai pastāvēja informācijas apmaiņa arī SIA RK „NIVOS-LTD”, SIA „PUMA” un SIA „Lat Jur Fin” starpā, jo SIA „BRUKS” rīcībā ir bijusi nepieciešamā informācija, lai sagatavotu konkrētos piedāvājumus.

[17] SIA „Lat Jur Fin” un SIA „PUMA” kasācijas sūdzībās norāda, ka paziņojumi par iepirkumu konkursu rezultātiem paši par sevi neaplicina dokumentu nosūtīšanu, un citi dokumenti, kuri norādīti, ka paziņojumi ir saņemti, tiesā iesniegti nav.

Paziņojumi paši par sevi var nebūt pietiekami kā neapšaubāmi pierādījumi nosūtīšanai, tomēr vispārīgi tie ir izmantojami kā nosūtīšanas fakta pierādījumi un vismaz pirmšķietami dod pamatu secinājumam arī par nosūtīšanu. Konkrētajā gadījumā Senāts atzīst apgabaltiesas sprieduma 11.punktā izdarīto secinājumu par pamatotu. Lietā pastāv strīds par astoņiem iepirkumiem, kurus ir rīkojuši četri dažādi pasūtītāji, iepirkumi ir notikuši laika posmā no 2011.gada līdz 2016.gadam. Būtu neiespējami, ka pasūtītāji visos šajos iepirkumos nebūtu nosūtījuši paziņojumus par iepirkumu rezultātiem, tādējādi rīkojoties pretēji Publisko iepirkumu likumam. Lietā ir pasūtītāju sagatavotie paziņojumi par iepirkumu rezultātiem, kas liecina, ka iepirkumu rezultātus ir plānots paziņot pretendentiem, savukārt pieteicējas nav norādījušas uz apstākļiem, kas radītu objektīvas šaubas par dokumentu nosūtīšanas faktu. Līdz ar to Senātam nerodas šaubas par apgabaltiesas secināto, ka neziņa vai nejausa sagādīšanās būtu iespējama vienu reizi, nevis vairākkārt ilgstošā laika periodā.

[18] SIA „BRUKS” kasācijas sūdzībā norāda, ka apgabaltiesa izdarījusi nepamatotus secinājumus par pārkāpumu ilgumu, tādējādi arī soda naudas apmērs esot noteikts nepareizi. Vienlaikus SIA „Lat Jur Fin” kasācijas sūdzībā ir norādījusi, ka apgabaltiesa nav ņēmusi vērā Konkurences padomes lēmumā nepareizi norādīto iepirkuma ID Nr. LU 2011/9_B SIA „Lat Jur Fin” norādīto summu 42 707,58 euro, kas atšķiras no īstās minētā iepirkuma summas, pretēji Administratīvā procesa likuma 154.pantam.

No lietā konstatētajiem apstākļiem apgabaltiesa ir secinājusi, ka savstarpējās informācijas apmaiņa pirms katra piedāvājuma sagatavošanas un iesniegšanas radīja iespēju paredzēt katra strīdus iepirkuma rezultātus, tādējādi darbībām bija pret konkurenci vērsts mērķis. Eiropas Savienības Tiesa ir secinājusi: tas, ka aizliegtā vienošanās izpaužas dažādos laikposmos, kurus var nodalīt ar lielākiem vai mazākiem pārtraukumiem laikā, neietekmē šīs aizliegtās vienošanās esību, ja vien šo pārkāpumu veidojošām dažādām darbībām ir viens mērķis un tās veido vienotu un turpinātu pārkāpumu (*Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.septembra sprieduma lietā „TechnischeUnie”, C-113/04 P (ECLI:EU:C:2006:593), 169.punkts*). Konkurences padome ir secinājusi, ka, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, lietas dalībnieku aizliegtās darbības kvalificējamās kā vienots un turpināts pārkāpums, jo dalībnieku rīcība vērsta uz vienu ekonomisko mērķi, kas kavē konkurenci. Apgabaltiesa šo secinājumu atzinusi par pamatotu, apstiprinot secinājumus par apzinātu konkursos notikušo darbību akceptēšanu un tādējādi visu pieteicēju dalību ilgstošā konkurences pārkāpumā.

Vienlaikus Senāts norāda, ka Konkurences padomes lēmumā nepareizi norādīta piedāvātā iepirkuma kopējā cena neietekmē sprieduma spēkā esību. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 325.pantam kasācijas sūdzību var iesniegt, ja apelācijas instances pārkāpums novedis vai varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas. Ievērojot, ka iepirkumā piedāvātā cena neietekmē nedz sodu, kuru nosaka pēc tirgus dalībnieka pēdējā finanšu pārskata, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu, nedz pārkāpuma veikšanu, nepareizas cenas norādīšana nav uzskatāma par pārkāpumu, kas būtu novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

[19] SIA RK „NIVOS-LTD” kasācijas sūdzībā norādījusi vairākus iebildumus par Konkurences padomes lēmumu, kā arī norādījusi, ka spriedums neatbilst Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajai daļai, jo tā motīvu daļā nav norādīta visu pieteicējas argumentu analīze.

Senāts ir norādījis, ka no tiesībām uz taisnīgu tiesu izriet pienākums tiesai spriedumā procesa dalībniekiem objektīvi saprotamā veidā atspoguļot tos apsvērumus, kas ir sprieduma pamatā, lai procesa dalībnieki varētu saprast, kā tiesa nonākusi tieši pie tāda un ne citāda lietas izspriešanas rezultāta. Vienlaikus, kā vairākkārt atzīts gan Senāta, gan Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksē, tiesas pienākums argumentēt spriedumu nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausā visi argumenti, bet pienākums spriedumā atbildēt (analizēt un novērtēt) attiecināms tikai uz tiem argumentiem, kurus tiesa uzskata par lietas izšķiršanai nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Senāta 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2005 (A42025304) 12.punkts un tur minētā Eiropas Cilvēktiesību tiesas prakse; 2017.gada 21.septembra sprieduma lietā Nr. SKA-319/2017 (ECLI:LV:AT:2017:0921.A420282814.1.S) 8.punkts*). Kā redzams no apgabaltiesas sprieduma, tā ir atzinusi Konkurences padomes lēmumā ietvertos secinājumus par pamatotiem un atbildējusi uz tiem pieteicēju argumentiem, kurus atzinusi par nozīmīgiem lietas izšķiršanai. Turklāt

apgabaltiesa ir izvērtējusi pieteicējas argumentus par lietas dalībnieku savstarpējo konkurenci, līdz ar to nav konstatējams, ka apgabaltiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 251.panta piektās daļas noteikumus.

Vienlaikus norādāms, ka kasācijas instances kompetencē atbilstoši Administratīvā procesa likuma 325.pantam ir vērtēt apelācijas instances pārkāpumus, tādēļ Senātam nav pienākuma vērtēt SIA RK „NIVOS-LTD” iebildumus par Konkurences padomes lēmumu.

[20] Apkopojot minēto, apgabaltiesas spriedums atstājams negrozīts, bet SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” kasācijas sūdzības ir noraidāmas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta pirmās daļas 1.punktu un 351.pantu, Senāts

nosprīda

atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2018.gada 27.apriļa spriedumu, bet SIA „PUMA”, SIA „Lat Jur Fin”, SIA „BRUKS” un SIA RK „NIVOS-LTD” kasācijas sūdzības noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

R. Vīduša

Dz. Amerika

A. Guļāns